

BEELDDE KUNST Maastrichtse collectionneur Mathieu Bruls: kunst is als het binnenhalen van een andere wereld

‘Een verzameling overkomt je’

Limburgse
KUNST
verzamelaars

Kunst verzamelen is voor hen een levenslange passie. In een serie belicht deze krant de passie van Limburgse kunstverzamelaars. Wat drijft hen? Wat voor kunst verzamelen ze? Vandaag: Mathieu Bruls uit Maastricht.

door Caspar Cillekens

„Ik vind mezelf geen verzamelaar. Een verzameling overkomt je. Zie het maar als een vorm van nevenschade, als *collateral damage*.”

Mathieu Bruls (Wijnandsrade, 1960) heeft net een paar kunstwerken van thuis naar zijn kantoor gebracht. Sommige kunstwerken hebben nu eenmaal meer ruimte nodig dan andere. En soms passen kunstwerken niet bij elkaar qua karakter. Dan gaat hij schuiven. Neemt hij weer eens een schilderij, een foto of een sculptuur van kantoor mee naar huis of omgekeerd. Mathieu Bruls koopt kunst die dicht bij hem staat. Eigentijdse kunst dus. Met het kopen van moderne kunst uit de vorige eeuw heeft hij niet zoveel op. „Ik ben niet necrofiel aangelegd.” Hij heeft veel werk van hedendaagse Limburgse kunstenaars (onder anderen Han van Wetering, Bas de Wit, Tanja Ritterbex, Roy Villevoey, Joan van Barneveld en Han Rameckers), maar ook van buitenlanders als de Amerikanen Jack Lewis en Sol LeWitt, en de Japanse fotograaf Nobuyoshi Araki. Bruls heeft ook werk van zichzelf in zijn collectie. Hij fotografeert graag ons stadse bestaan en exposeerde onlangs een serie die hij in Luik schoot.

Mathieu Bruls leidt rond in zijn door hemzelf ontworpen kantoorpand in de Maastrichtse binnenstad. Hij wijst op de deurklinken. Ook door hemzelf ontworpen. Behalve architect is Mathieu Bruls namelijk ook designer. Hij ontwerpt ook meubels, onder andere voor realsoftshop. Dat hij architect is geworden, is voor zijn gevoel geen toeval. Zijn vader was aannemer. Misschien viel de appel toch niet zo ver van de boom. Hij had voor zijn gevoel net zo goed pianist of schilder kunnen worden, zegt hij. „Op mijn vijftiende wist ik al twintig

impressionisten uit elkaar te houden.” Als middelbare scholier in Heerlen bezocht hij wel eens een expositie in de verfwinkel van Jo Eyck, toen nog een beginnend collectionneur. „Jo had zelf kunstenaar moeten worden”, zegt hij. Min of meer per toeval kwam hij, nadat hij zich als architect in Maastricht had gevestigd, via een gemeenschappelijke vriendin in

„Kunst wijst toch vooral naar een horizon die ik nog niet ken.

Mathieu Bruls

contact met beeldend kunstenaar Han Rameckers. „Wat me in Han en sommige beeldend kunstenaars aantrekt, is hun onafhankelijke mening, hun vermogen om authentiek te denken. Het is vaak een doorleefde wereld.” Van Han Rameckers bezit hij veel werk. Kunst is als het binnenhalen van een andere wereld. Het heeft, zegt hij, te maken met een verlangen naar oneindigheid. „Vergelijk het met de behoefte die mensen hebben aan religie. Of met een voetbalhooligan, die volgt zijn club naar een oneindige verte.” Kunst aankopen weerspiegelt momenten in je leven. Een kunstverzameling is

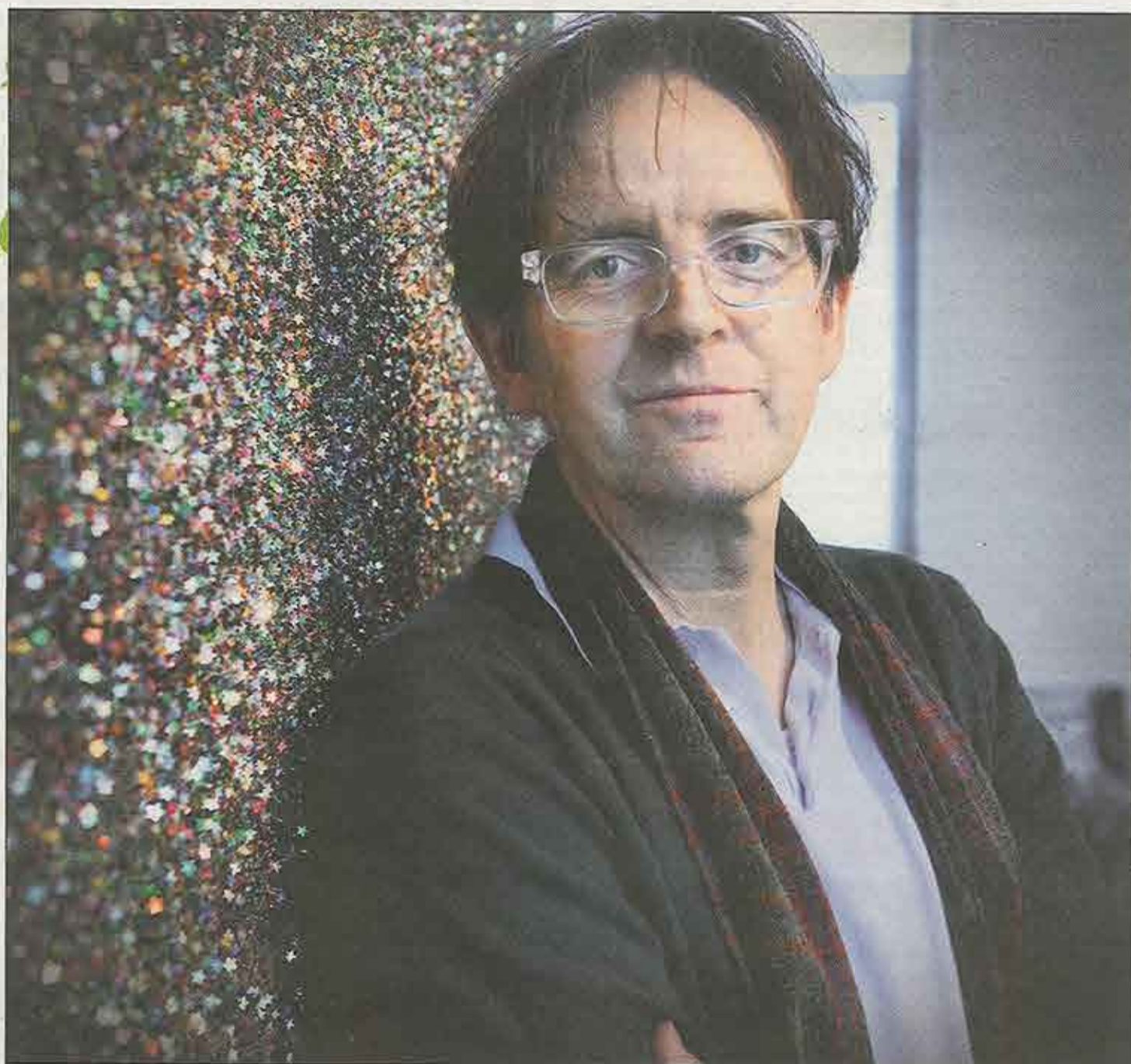
een spiegel van je bestaan. „Als ik bij mensen kom, die kunst verzamelen, kan ik hun persoonlijkheid aflezen. Kunst zegt iets over je eigen leven.” Hij pauzeert. „Kunst is ook compensatie. Compensatie voor de nietigheid van ons bestaan.” Mathieu Bruls is wat kunst betreft tamelijk ambigue. Elke lezing heeft een tegenpool. Hij heeft niets op met te narratieve

„Kunst is compensatie voor de nietigheid van ons bestaan.

Mathieu Bruls

kunst. Laat te weinig aan de fantasie over. Hij verzamelt abstracte kunst. Prikkelde de geest, is minder directief.

Mathieu Bruls is heel kritisch over de wereld van de eigentijdse kunst. Veel kunst van tegenwoordig is, zo zegt hij, *verschwendisch*. Heeft veel te veel ruimte nodig. En het ‘wereldje’ van de hedendaagse kunst bevat hem ook niet echt. „Iedereen klets elkaar maar na. Het lijkt wel net de ‘gewone’ wereld. Ook de media doen daar volop aan mee. Het gaat vaak niet meer om de zeggingskracht van het werk.” Zonder kunst kan Bruls niet. „Kunst wijst toch vooral naar een horizon die ik nog niet ken.”

Mathieu Bruls bij een kunstwerk van Han Rameckers. Kleine foto's van links naar rechts: sculptuur van Han van Wetering, sculptuur van Bas de Wit en schilderij van Jack Lewis.

foto's Loraine Bodewes